C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.1r-234/25 Judecătoria Soroca, sediul Central
1-24144865-03-1r-30052025 Judecător Ghenadie Purici

D E C I Z I E
În numele Legii

14 octombrie 2025 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
În componența sa:
Președintele ședinței: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache, Ludmila Iarmaliuc

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul inculpatului Lisnic Mihai declarat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 20 februarie 2025, în cauza penală privind condamnarea lui:

> **Lisnic Mihai** *****, născut la *****, studii medii, supus militar, necăsătorit, persoane la întreținere nu are, angajat la Fabrica de sticlă din mun. Chișinău, anterior nu a fost condamnat, cetățean al Republicii Moldova,

- în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal,-

Cauza a fost examinată în baza art.364[1] Cod de procedură penală, judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de judecare al cauzei:
În instanța de fond: *13.02.2025 – 20.02.2025*;
În instanța de recurs: *19.03.2025 – 14.10.2025*.

Procedura de comunicare a părților despre examinarea recursului executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 20 februarie 2025, Lisnic Mihai a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264^1 alin. (1) Cod penal şi în baza acestei legi, în coroborare cu prevederile art. 80^1 alin. (1), (2) Cod penal, s-a condamnat la pedeapsa penală sub formă de amendă în mărime de 1875 (una mie opt sute șaptezeci și cinci) unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul a 93750 (nouăzeci și trei mii șapte sute cincizeci) lei, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Măsura preventivă ridicarea provizorie a permisului de conducere pe numele lui Lisnic Mihai a se menține până la devenirea sentinței definitive, ulterior a se revoca.

Permisul de conducere nr. 218302128, cu categoriile „B” și „B1”, eliberat la 22.12.2021, pe numele lui Lisnic Mihai care a se păstra la materialele cauzei penale, după intrarea sentinței în vigoare de expediat pentru executarea pedepsei complimentare Biroului de Probațiune Soroca.

Mijloacele de probă: extrasul chitanțier test nr. 1322 din 01.01.2025, a analizatorului „Drager Alcotest 6810 RO” pe numele lui Lisnic Mihai; un DVD-R de model „Maxell” cu imaginele video din 01.01.2025; un DVD-R, de model „Maxell” cu imaginele video din 01.01.2025 (f. d. 13, 29,84), a se păstra la materialele cauzei.

S-a explicat condamnatului că, conform art. 64 alin. (3^1) Cod Penal este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, a se considera că sancțiunea amenzii este executată integral.

Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt,* a constatat că, inculpatul Lisnic Mihai, la 01.01.2025, în jurul orelor 02:30, deținând permisul de conducere pentru mijlocul de transport pe care îl conducea, a urcat la volanul automobilului de model „ Opel Astra” cu nr/î *****, pe care îl conducea de la domiciliul său spre mun. Soroca și a fost stopat în mun. Soroca str. Independenței, de către angajații Serviciului Patrulare Soroca-Florești a DP „Nord” a INSP. Ulterior, fiind suspectat de ultimii că, conducea mijlocul de transport sus-menționat în stare de ebrietate, a fost supus testării alcoolscopice cu alcooltestul din dotare „Drager” de către angajații INSP, unde s-a constatat că, conform tichetului testului nr. 1322 din 01.01.2025, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de către Lisnic Mihai, este de 1,00 mg/l, încălcind astfel, prevederile pct. 14) lit. a) din regulamentul Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009 care stipulează că „*conducătorul de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere*”.

Prin acțiunile sale intenționate, Lisnic Mihai a comis infracțiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (1) Cod penal - *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l*.

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță, inculpatul a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art. 364[1] Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care a fost acceptată prin încheierea protocolară a instanței de judecată.

Exercitarea căilor de atac:

Sentința instanței de fond a fost atacată cu recurs de către inculpatul Lisnic Mihai, solicitând casarea parțială a sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 20 februarie 2025, rejudecarea cauzei şi pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-mi fie aplicată pedeapsă sub formă de amendă din limita minimă de pedeapsă în mărime de 1125 unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul a 56250 lei.

În susținerea cerințelor recursului, invocă următoarele argumente:

Instanța de judecată, în pofida faptului că a stabilit criterii care îi ușurează pedeapsa penală, i-a aplicat pedeapsă sub formă de amendă cu reducerea acesteia din limita maximă a pedepsei în mărime de 1875 unități convenționale, echivalentul a 93750 lei. Consideră că instanța de judecată incorect i-a stabilit mărimea pedepsei penale, întrucât din speță nu rezultă criterii, care ar permite stabilirea unei pedepse cu amenda atât de aspre, iar în modul în care a emis-o s-a contrazis, deoarece în partea motivată, instanța nu a argumentat necesitate aplicării unei astfel de pedepsei cu amenda în mărime atât de mare, ci din contra criterii la care a făcut trimitere instanța, dă posibilitatea aplicării unei pedepse cu amenda mult mai ușoare, decât celei stabilite în partea dispozitivă.

Prin urmare, solicită instanței de apel să revadă din nou toate criteriile care va individualiza pedeapsa penală aplicată în privința sa, să prejudece cauza şi să-i stabilească pedeapsă sub formă de amendă cu reducerea acesteia conform art. 80[1] Cod penal, din limita minimă prevăzută la articolul de care sunt învinuit în mărime de 1125 unități convenționale, echivalent a 56250 lei.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 447 alin. (1), (2) Cod procedură penală recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. **(2)** Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului, referințe nu au fost înaintate.

Aprecierea instanței de recurs:

Verificând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul a ajuns la concluzia, că recursul inculpatului Lisnic Mihai declarat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 20 februarie 2025, urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1^4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364^1 alin. (10), (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită. **(11)** Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 şi 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.

Colegiul reține că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art. 364^1 alin. (3) Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, acceptate de către inculpat, prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu (f.d.111).

Respectiv, chestionându-l pe Leontii Igor în ce privește faptele imputate prin rechizitoriu și cercetând baza probantă administrată pe caz, instanța în corespundere cu art. 364^1 alin. (4) Cod de procedură penală, prin încheierea protocolară din 20.02.2025 i-a admis cererea contrasemnată de către avocat, reieșind din faptul, că din probele administrate rezultă că fapta îi este dovedită, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului, potrivit regulilor de audiere a martorului (f.d.115). Drept urmare, cercetând baza probantă administrată pe caz și recunoscută de inculpat, cu includerea ei în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța a concluzionat vinovăția lui în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond, inculpatul Lisnic Mihai a recunoscut faptele săvârșite, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele comise, acestea coroborând cu restul probelor administrate pe caz.

Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Lisnic Mihai în baza dispozițiilor art. 264[1] alin. (1) Cod penal.

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Probele verbale coroborează întru tot cu cele material-scrise administrate pe caz, cărora instanța de fond le-a dat o apreciere obiectivă, în corespundere cu prevederile art. 100 - 101 Cod de procedură penală, detaliat expunându-le în conținutul sentinței de condamnare, fapt pentru care expunerea lor repetată rămâne a fi inutilă, cu atât mai mult că dezacordul exprimat cu soluția instanței de fond se referă la pedeapsa aplicată.

Totodată, instanța de recurs conchide că pedeapsa stabilită inculpatului prin sentința adoptată de către instanța de fond, prin aplicarea prevederilor art. 80[1] alin. (2) Cod penal, sub formă de amendă în mărime de 1 875 (una mie opt sute șaptezeci și cinci) unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul a 93 750 (nouăzeci și trei mii șapte sute cincizeci) lei, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, este una legală și întemeiată care urmează a fi susținută, deoarece este una echitabilă și în strictă conformitate cu prevederile art. 61, art. 75 Cod penal, precum și cu prevederile art. 80[1] alin. (1) și (2) Cod penal, și în concordanță cu personalitatea inculpatului și circumstanțele cauzei.

La fel, Colegiul penal reține că sentința corespunde prevederilor art. 384, art. 389, art. 364[1] Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu se contestă.

Dat fiind faptul că, sentința se contestă doar în latura stabilirii pedepsei penale cu amendă, Colegiul se va expune numai în această parte, reținând caracterul ei motivat și argumentat oferit de către instanța de fond, ce este bazat pe aspectele de drept și împrejurările faptice a cauzei, urmare a căror, nu s-au stabilit circumstanțe, care ar permite aplicarea unei pedepse cu amenda, or, recunoașterea vinovăției, căința sinceră și acceptarea procedurii restrânse de examinare a cauzei, în calitate de circumstanțe atenuante, i-a asigurat reducerea limitelor de pedeapsă în temeiul art. 80[1] Cod penal, fiind imposibilă utilizarea lor repetată pentru aplicarea unei pedepse cu o pătrime din amenda minimă prevăzută, or cadrul normativ prevede beneficierea de reducerea cu o pătrime ***doar a limitei maxime de pedeapsă***.

Ca urmare, instanța de recurs critic apreciază argumentele recurentului invocate în cererea de recurs, prin care se solicită aplicarea pedepsei sub formă de o pătrime din amenda minimă prevăzută.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, instanța de recurs critic apreciază cele invocate de către recurent, și reține următoarele:

În conformitate art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. **(2)** Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit prevederilor art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiuni săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Reieșind din norma legală, urmează că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operația de stabilire și aplicare a pedepsei infractorului.

Astfel, instanța de judecată stabilește tipul sau cuantumul pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale din Partea Specială a Codului penal în baza căreia a fost calificată fapta ca infracțiune.

La individualizarea pedepsei, conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei, instanța de judecată trebuie să respecte toate cerințele prevăzute de

legea penală ce asigură aplicarea față de inculpat a unei pedepse echitabile, legale și individualizate.

Potrivit dispoziției art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiunea de care este învinuit Lisnic Mihai se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Potrivit materialelor cauzei și constatărilor instanței de fond, s-a constatat faptul că inculpatul anterior nu a fost în conflict cu legea penală, se caracterizează pozitiv, a recunoscut vinovăția și se căiește sincer în cele comise, fiind de acord să-și ispășească pedeapsa cu aplicarea amenzii, de comportamentul inculpatului în timpul și după consumarea infracțiunii, au ghidat instanța în aplicarea prevederilor art. 80^1 Cod penal.

Astfel, reținându-se circumstanțele descrise supra, instanța de recurs va fi solidară cu concluzia instanței de fond, că pedeapsa amenzii în mărimea aplicată, este unica care va duce la atingerea scopului pedepsei penale, luând în considerație pericolul social sporit al infracțiunilor comise de inculpat pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate.

Instanța de recurs critic apreciază argumentele recurentului, precum că pedeapsa cu amenda în mărime de 1875 (una mie opt sute șaptezeci și cinci) unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul a 93750 (nouăzeci și trei mii șapte sute cincizeci) lei, este prea aspră, considerând că urmează a fi stabilită pedeapsa unei pătrimi a amenzii minime prevăzută.

În acest context se reține prevederile art. 80^1 alin. (1) și (2) Cod penal, care statuează că, **(1)** În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare. **(2)** În cazul în care ***inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu*** pentru infracțiunile prevăzute la art. 181^1–182, 239–240, 242^1, 242^2, 256, art. 264 alin. (2), (4), (6), ***art. 264^1***, 324–335^1, 370 şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta ***beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute*** în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Sancțiunea art. 264^1 alin. (1) Cod penal prevede două tipuri de pedeapsă cu amendă de la 1500 la 2500 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 3 ani.

Aplicând prevederile art. 80^1 alin. (2) Cod penal, limita de pedeapsă cu amenda se stabilește de 1875 unități convenționale sau închisoare până la 2 ani 3 luni.

Deci, Colegiul penal conchide că, instanța de fond a stabilit corect pedeapsa pentru infracțiunea comisă, în privința inculpatului cu amenda în mărime de 1875 (una mie opt sute șaptezeci și cinci) unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul a 93750 (nouăzeci și trei mii șapte sute cincizeci) lei, în baza art. 264^1 alin. (1) Cod penal.

În circumstanțele stabilite a cauzei penale, Colegiul consideră că pedeapsa sub formă de amendă în mărimea stabilită, este una legală și care va fi efectivă pentru reeducarea şi corijarea inculpatului, va restabili drepturile lezate în urma comiterii infracțiunii, pedeapsă pe care instanța de recurs o consideră echitabilă faptelor infracționale săvârșite şi fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale şi care va atinge scopul de corectare şi reeducare a inculpatului.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal consideră, că în cadrul examinării recursului careva temeiuri de modificare ori casare a sentinței nu au fost stabilite, recursul inculpatului Lisnic Mihai, urmând a fi respins ca nefondat, cu menținerea în vigoare a sentinței contestate.

Conducându-se de art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul inculpatului Lisnic Mihai declarat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 20 februarie 2025, prin care inculpatul Lisnic Mihai a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal, și cu aplicarea art. 80^1 alin. (1) și (2) Cod penal, s-a stabilit acestuia pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1875 (una mie opt sute șaptezeci și cinci) unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul a 93750 (nouăzeci și trei mii șapte sute cincizeci) lei, se respinge ca nefondat, sentință care se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței: **Judecător:** **Judecător:**